

Invigningstal Bingsjöstämman 5 juli 2017 / Agneta Stolpe

Bingsjöfolk – boende och besökande...

För 49e gången fylls marken, golven och ljudrummet här i Bingsjö av oss stämmobesökare – spelande, dansande, sjungande, flanerande, lyssnande, njutande...

Bingsjöbors gästvänlighet och arrangörers idoga arbete gör det möjligt. Tack för det!

I mitten på 70-talet, 1970-talet, hade jag ett rykande färskt körkort. Jag fick låna mina föräldrars Ford Corsair. Vit och -65 års modell. Målet var Bingsjöstämman. Men min första anhalt var Hisåsens fäbodrar i Lima, där jag skulle hämta upp min kompis som var fäbodkulla där under sommaren. Vi hjälptes åt med bestyren kring kvällsmjölknigen, tog ett snabbt dopp i en kall tjärn och drog sen över Venjansskogen.

Vi dansade, sjöng, pratade, lyssnade, flanerade, njöt. Troligen med en svag fjösdoft omkring oss... Men, va gjorde det? Natten var lång och härlig och vi kom hem lagom till morgonmjölknigen, då vi kunde luta våra trötta pannor mot varsin varm ko.

Bingsjöstämman 2017 har vallåten i centrum. Fäbodens musik går som en ledstång genom programmet. Några av er har kanske gått kurs i hornblåsning eller kulning eller tagit en morgontur upp på Bingsjöbergets topp. Alla har vi lyssnat till härlig invigningsmusik – och jag lovar att det blir mer!

Men, hur hamnade vallåtarna på Bingsjöstämman? Jo, tittar vi i uppteckningar eller läser på skivkonvolut, så kan vi se och spåra att vallåtarna har fungerat som musikalisk basvara till många, många låtar. Ibland med en tydlig källhänvisning och med rubriker som *vallåtspolska* eller med undertexter som *förr blåst på horn*.

Historiskt sett har fäboden varit en kvinnovärld och lockropen har förts vidare från kvinna till kvinna. Men, en och annan liten pojke hjälpte också till med vallningen. Små pojkar har också öron. Små pojkar blir män. En del män blir spelmän. De rop och toner som kvinnorna använde för att få vardagen att fungera, fastnade i pojkarnas öron och blev basvara i låtar.

Än idag ger vallmusiken inspiration till låtar och är ingrediens i flera musikaliska verk i olika genrer. Idag komponerade och spelade av både kvinnor och män. Förstås!

Vallåten lever vidare – även utan kor, getter och fjösdoft. Som basvara är den trofast och generös och tål att utforskas, användas och avnjutas. Så, på frågan hur vallåten hamnade på Bingsjöstämman kan vi svara att den har varit här hela tiden. Som basvara. Som tonskaffereri. I år zoomar vi bara in den lite extra.

Så avslutningsvis -

Bingsjöfolk – boende och besökande! Vill ni vara mitt eko? (Agneta ropar – lyssnarna härmar)

Jag föreslår att vi utbringar ett fyrfaldigt rop för Bingsjöstämman, sommaren och vallmusiken. Hipp hipp – *ho-ho ho-ho ho-ho ho-ho* (alla ropar på alla möjliga sätt och toner ☺)

Och med dessa rop förklarar jag 2017 års Bingsjöstämman för invigd.

Tack Bingsjö!